

Den næſte Sag er Nr. 48 i Betænkningen, et Andragende fra Gaardſæſter N. Miſſelſen af Taareby, hvori han andrager om Erſtating for det Tab, han har lidt ved en urigtig Skifteopgørelſe. Jeg ſkal ikke fordybe mig meget i dette Spørgſmaal. Det oplyſes i Andragendet, at det Tab, han har lidt, udgør 623 Kr. 33 Ore. Det er jo et rent juridisk Spørgſmaal, og jeg antager, at der er retskundige Medlemmer af Udvalget, ſom ville tage denne Sag op til en indgaaende Drøffelse. Udvalget har i alt Fald ment, at efter de Oplyſninger, der foreligge ved Andragendet, har vedkommende Herredsfoged paa ingen Maade handlet ſaaledes, ſom det kunde forſvares, at den paagældende Mand er ſket Uret, og at Andragendet derfor bør henviſes til den ærede Juſtitsministers Underſøgelse, for at Sagen kan blive fuldt opklaret. Dersom det da viſer ſig, at vedkommende Mand virkelig har lidt Uret, og at Herredsfogden har handlet loyſtridig, maa vedkommende naturligviſ ogſaa ſaa Erſtating. Med diſſe ſaa Bemærkninger ſkal jeg i Betragtning af, at den ærede Juſtitsminister ſtraks ſkal over i det andet Ting, tillade mig at anbefale de to Andragender, det ene til Henviſning til Ministeren og det andet til Henviſning til Ministerens Underſøgelse.

N. J. Larsen: Jeg ſkal tillade mig ganſke kort at anbefale den af den ærede Ordſøger ſidſt nævnte Indſtilling vedrørende Andragendet fra Gaardſæſter N. Miſſelſen af Taareby paa Dolland om Erſtating for det Tab, han har lidt ved en urigtig Skifteafgørelſe. Sammenhængen ved denne Sag er ſaaledes, at jeg ikke ſer, at vi her kunne undlade at gøre noget. Manden har iagttaget al rimelig Forſigtighed; det Tab, han har lidt, ſkyldes udelukkende en urigtig, ja man kan ſige en loyſtridig Udſærd af vedkommende Skifteforvalter. Sammenhængen er i Korthed følgende: Gaardſæſter N. Miſſelſen, 75 Aar gammel, miſtede i April 1889 ſin 82aarige Huſtru. De havde ingen Børn, men Huſtruen havde mange Slægtninge, og der var af hende oprettet et Teſtament, hvorved der var tillagt en navngiven Perſon 2,000 Kr., medens i øvrigt hendes Udarvinger efter Lovens dele hendes Eſterladenſkaber. Voet blev overtaget til Behandling af Skifteretten i Maj 1889, og ſaa gaar Tiden hen til December ſamme Aar. Entemanden ſaar da Tilſigelse om at møde paa Raadhuſet i Naſtkov; Skifteforvalteren var ſærdig med Voets Behandling, og der vilde blive fremlagt Reparition eller Opgørelſe. Den gamle Mand handlede ſom en forſigtig Mand og

henvendte ſig til en dygtig Sagfører i Naſtkov, der mødte med ham paa Skiftet. De vare tilſagte til at møde om Formiddagen Kl. 9, men da de kom paa Kontoret ſad Skifteforvalteren og hans første Fuldmægtig midt i Opgørelſen og vare ikke nær færdige. Der blev ſagt til de mødende Arvinger, at de ikke kunde vente at ſaa Sagen færdig før om Eftermiddagen, da kunde de komme igen. Saa ſiger Entemandens Sagfører, at han ikke kunde komme igen om Eftermiddagen, da hans Fuldmægtig var bortreſt, hvorfor han maatte hjem og paſſe ſit Kontor, men han antog heller ikke, at det gjorde videre til Sagen, han mente, at alt nok vilde gaa endelig i Orden. Entemanden var ſelv til Stede om Eftermiddagen, da Opgørelſen blev fremlagt; det var en ſemmelig vidtløftig Opgørelſe, da der var mange Udarvinger. Da Opgørelſen var fremlagt, og man havde ſet noget paa den, underſkrev, ſom det jo plejer at ſke, de mødte Arvinger alle tilſammen Skifterettens Afgørelſe. Senere viſte det ſig imidlertid, at Skifteforvalteren havde foretaget Opgørelſen paa en fuldstændig urigtig Maade. Der var, da alt var opgjort til Arvedeling mellem Manden og hans Kones Slægtninge, i alt noget over 11,000 Kr., efter at Manden havde taget ſin Halvdel af Voet, og efter at Skifteagifterne m. v. vare afholdte. Nu begik Skifteforvalteren den mærkelige Fejl, at det Begat paa 2,000 Kr., ſom den afdøde Kone havde teſteret til en navngiven Perſon, dette Beløb trak han først fra den afdødes Boslod, og først derefter beregnede han Mandens Tredjedel. Det var en Fremgangsmaade, der ikke blot var ligefrem ſtridende imod Arveloven, men oven i Kjøbet mod den afdødes Teſtamente, der i dette Punkt var ſaa tydeligt, at det er ubegribeligt, at en Fejl ſom den nævnte har kunnet begaaſ. Da senere Manden ved ſin Sagførers Hjælp opdagede Fejlen, henvender han ſig til Skifteforvalteren, der ſelvfølgelig erkendte, at det var en aabenbar Fejl, at han ikke først havde udbetalt Entemanden hans Tredjedel af den afdødes Boslod, og derefter fordelt det tilbagevarende Beløb til Arvingerne, og han — nemlig Skifteforvalteren — henvender ſig til diſſe med Anmodning om at tilbagebetale det for meget oppebaarne Beløb, men, ſaa vidt man kan ſe af Andragendet, have de paa en enkelt eller enkelte nær ſvaret: Nej. Der kom kun et ganſke lille Beløb ind, ſom Entemanden har ſaaet, og Skifteforvalteren har endvidere tilbagebetalt ham det Beløb, ſom var for meget beregnet Arveafgift, men ſom den ærede Ordſøger fremhævede, bliver der tilbage for Manden et Tab af 623 Kr. 33 Ore. Det bemær-